בס"ד

יום **ה'**, **כא' בטבת** תש"ס (**30** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימים אלה, נשאלתי איך אני בוחר בין הדברים שקרו באותו תאריך להביא לידיעתכם. ובאמת, לפעמים המלאכה היא רבה ולא קלה או פשוטה. מבין הדברים, אני מחפש את אלה שיכולים לעניין את רוב ציבור קוראינו הנאמנים ו/או שיש בהם מסר שלע"ד כדאי להכיר ולחשוב עליו. הבחירה קשה כפליים לקראת שבת, גם כיוון שמדובר ב 3- ימים, וגם שאני אוהב להביא דבר תורה מעניין מפרשת השבוע – במיוחד כאשר יש קשר לענייני דיומא.
מה שטוב בזה, כמובן, הוא שבכל שנה יש דברים חדשים ושונים. וכמו שאף יום אינו כמו רעהו, גם אף שנה אינה דומה לרעותה. (תארו לעצמכם, לדוגמא, שמספר הימים בשנת החמה הוא 364 במקום 365. אזי בכל שנה אותו תאריך לועזי חל תמיד באותו יום בשבוע. כמה זה היה משעמם!) דבר זה תורם רבות למגמה המתמדת להבטיח שהדף ימשיך להיות "טרי" ו"חי". הפעם היא לא יוצא דופן, ומעט הדברים שאוכל להספיק לכתוב אותם:

היום כא' בטבת: אחרי שפעמיים השבוע כבר הזכרנו אותו, היום הוא יום הולדתו (בשנת 2195 לבריאת העולם) ויום פטירתו (בגיל 120 שנה) של **שמעון בן יעקב אבינו**.
[לוח דבר בעתו]

וגם בדורנו, הוא יום פטירתו של שני אישי ציבור בישראל, באותו יום (בשנת תשל"ד{5734-1974}):
- **זיגפריד מוזס**, מנהיג ציוני (נשיא ההסתדרות הציונית) בגרמניה בשנים הראשונות (עד 1937) של המשטר הנאצי, ומ 1949- עד 1961 מבקר המדינה הראשון בישראל.
והמלחין **קראל סלומון**, המנהל הראשון של מחלקת המוסיקה ברדיו הארץ-ישראלי.
[תאריכון מרכז ההסברה]

מחר כב' בטבת: גם הוא יום פטירה של שני אנשים ידועים בציבור: בשנת תשמ"ז(1987 – 5747) נפטר, בגיל 60, **אוריאל אופק**, סופר ילדים, עורך שבועונים לילדים וחוקר ספרות הילדים. ולפני שנתיים, בשנה תשנ"ח, נפטר בגיל 62 שר החינוך דאז, **זבולון המר**, איש "תורה ועבודה".
[תאריכון מרכז ההסברה]

בשנת תשכ"א(1961-5721), הספינה **"אגוז" (פיצאס)**, שהוציאה עולים יהודיים בלתי-לגאליים ממרוקו, טבעה. 23 יהודים נספו. הספינה, שעשתה את דרכה בים סוער לספרד, עלתה ככל הנראה על שרטון וטבעה תוך זמן קצר. הקרבנות נקברו במרוקו. למרות מאמצים רבים להעלות אותם לארץ, כולל ביקורים חשאיים ע"י משה דיין ומאוחר יותר ע"י פרס ורבין, נתקלו בסירוב ע"י מלך מרוקו, חסן השני. רק לאחר וועידת מדריד, לפני 8 שנים, הוסכם שנציג ישראלי יגיע למרוקו ויטפל באיתור הגופות ובהעלאתן לישראל. בשנת '94 הובאו ארצה ונקברו בטקס ממלכתי בישראל.
[ישראל 50]

ומחרתיים, שבת קודש, כג' בטבת: בשנת תשי"ח(1958-5718), פסק בית המשפט העליון, כי אין בסיס להאשמת **ישראל קסטנר** בשיתוף פעולה עם הנאצים. ולעומתו, **מלכיאל גרינוולד** קבל שנת מאסר על-תנאי בעוון הוצאת-דיבה.
[ספר המאה]

והשבת – פר' "שמות", המתחילה עם המילים: 'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה...'
מעירים חז"ל שלא נאמר כאן, "באו מצרימה" אלא "הבאים מצרימה" – בלשון הווה. ללמדנו שבני ישראל לא ראו עצמם מעולם אזרחים תושבי קבע במצרים, אלא חשו עצמם כל הימים כגרים וכזרים היושבים בארץ נכריה וציפו תמיד ליום הגדול, שבו עתידים הם להיגאל מארץ גלותם ולשוב למולדתם, בה התהלכו אבותיהם: אברהם, יצחק ויעקב. תחושת הנכר שחשו בני ישראל בשנות השעיבוד במצרים הגבירה בהם את הרצון לשמור על ייחודם הלאומי ועל מסורת אבותיהם, כדברי חז"ל: בזכות 4 דברים נגאלו ישראל ממצרים – שלא שינו את שמם, ולא שינו את לשונם, לא גילו מסתורין שלהם (סודותיהם הלאומיים) ולא בטלו את המילה.
[פרפראות לתורה]

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 16^{25}
צאת השבת(ב"ש): 17^{23}